

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

14 päivänä joulukuuta 2018*

[Teksti oikaistu 22.1.2019 annetulla määräyksellä]

Henkilöstö – Virkamiehet – Vuoden 2014 henkilöstösäätöuudistus – Henkilökohtaisista syistä myönnetty virkavapaus – Samanaikainen palvelussuhde väliaikaisena toimihenkilönä – Tiettyjä eläkeoikeuksien laskentaa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä koskevat siirtymätoimenpiteet – Ennakollista päätöstä koskeva pyyntö – Virkamiehelle vastainen toimi – Siirtymätoimenpiteiden tarkoitus – Henkilöllinen soveltaminen – Palvelukseentulo

Asiassa T-128/17,

Isabel Torné, Euroopan komission virkamies, kotipaikka Algés (Portugali), edustajinaan asianajajat S. Orlandi ja T. Martin,

kantajana,

jota tukevat

Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto (ACER), asiamiehenään aluksi S. Manessi, sittemmin P. Martinet, avustajinaan asianajajat S. Orlandi ja T. Martin,

Euroopan raja- ja merivartiovirasto (Frontex), asiamiehinään H. Caniard ja S. Drew, avustajinaan asianajajat S. Orlandi ja T. Martin,

Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaava eurooppalainen virasto (eu-LISA), asiamiehenään M. Chiodi, avustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja A. Duron,

Euroopan meriturvallisuusvirasto (EMSA), asiamiehenään S. Dunlop, avustajinaan asianajajat S. Orlandi ja T. Martin,

Euroopan pankkiviranomainen (EPV), asiamiehinään S. Giordano ja J. Overett Somnier,

Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA), asiamiehinään A. Lorenzet ja N. Vasse, avustajinaan asianajajat S. Orlandi ja T. Martin,

ja

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

Euroopan turvapaikka-asioden tukivirasto (EASO), asiamiehenään aluksi W. Stevens, sittemmin M. Vitsa, avustajanaan asianajaja A. Duron,

väliintulijoina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi G. Berscheid ja A.-C. Simon, sittemmin Berscheid ja L. Radu Bouyon ja lopuksi Berscheid ja B. Mongin,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 270 artiklaan perustuvasta kanteesta, jossa vaaditaan kumoamaan komission päätös, jossa hylättiin kantajan 16.12.2015 tekemä hakemus sellaisen ennakkollisen päätöksen tekemisestä, jossa vahvistetaan hänen palvelukseentulopäivänsä, jota tarkoitetaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevissa siirtymäsäännöksissä, jotka koskevat tiettyjä eläkeoikeuksien laskentaa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Frimodt Nielsen sekä tuomarit I. S. Forrester ja E. Perillo (esittelevä tuomari),

kirjaaja: L. Ramette,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 16.10.2018 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Kantaja Isabel Torné nimitettiin 16.4.2006 Euroopan komission virkamieheksi palkkaluokkaan A 6, josta on myöhemmin tullut palkkaluokka AD 6.
- 2 Kantaja, joka oli tuolloin luokiteltu palkkaluokkaan AD 8 palkkatasolle 1, sai 1.2.2012 alkaen omasta pyynnöstään palkatonta virkavapaata henkilökohtaisten syiden vuoksi Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 40 artiklan säännösten perusteella.
- 3 Samana päivänä kantaja kuitenkin otettiin Euroopan unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen (jäljempänä palvelussuhteen ehdot), sellaisina kuin ne olivat tuolloin voimassa, 2 artiklan a alakohdan perusteella tehdyllä työsopimuksella Euroopan raja- ja merivartioston (Frontex) palvelukseen väliaikaiseksi toimihenkilöksi tehtäväryhmään AD palkkaluokkaan 12 palkkatasolle 2 hoitamaan päällikön tehtävää Henkilöstö ja palvelut -yksikköön.
- 4 Melkein kaksi vuotta tämän jälkeen Euroopan unionin lainsäätävä muutti henkilöstösääntöjä ja palvelussuhteen ehtoja (jäljempänä vuoden 2014 uudistus). Henkilöstösääntöjen uuden 77 artiklan, jota palvelussuhteen ehtojen 39 artiklan 1 kohdassa olevan viittauksen johdosta sovelletaan myös väliaikaisiin toimihenkilöihin, toisessa kohdassa määritellään uusi vuotuinen eläkeoikeuksien

karttumaprosentti siten, että aikaisempi 1,9 prosentin karttuma muuttuu epäedullisemmaksi 1,8 prosentin karttumaksi. Henkilöstösääntöjen saman 77 artiklan viidennessä kohdassa on lisäksi säädetty, että eläkeikä nousee 63 vuodesta 66 vuoteen.

- 5 Henkilöstösääntöjen aikaisempien ja uusien säännösten välille on myös säädetty siirtymäjärjestely. Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan, ”Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia siirtymätoimenpiteitä” koskevan 21 artiklan toisessa kohdassa säädetään siten ensinnäkin, että virkamies, ”joka on tullut palvelukseen 1 päivän toukokuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana”, saa uuden 77 artiklan voimaantulosta huolimatta edelleen eläkeoikeuksia vuotuisen 1,9 prosentin karttuman mukaisesti.
- 6 Lisäksi henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 22 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan sanamuodon mukaan ”[s]ellaisen virkamiehen eläkeikä, joka on vähintään 45-vuotias 1 päivänä toukokuuta 2014 ja on tullut palvelukseen 1 päivän toukokuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana, on kuitenkin edelleen 63 vuotta”.
- 7 Kuten [henkilöstösääntöjen] ja [palvelussuhteen ehtojen] muuttamisesta 22.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1023/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 15) johdanto-osan 34 perustelukappaleessa täsmennetään ja kun otetaan huomioon virastoissa työskentelevän väliaikaisen henkilöstön suuri määrä ja tarve määritellä tällä erityisellä sektorilla johdonmukainen henkilöstöpolitiikka, palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan f alakohdalla otettiin lisäksi käyttöön uusi virastojen palveluksessa olevien väliaikaisten toimihenkilöiden ryhmä (jäljempänä virastojen toimihenkilöt) ja tämän uuden ryhmän osalta määriteltiin joukko erityissääntöjä.
- 8 Tämän johdosta kantajan Frontex-viraston kanssa tekemä työsopimus muutettiin 1.1.2014 alkaen suoraan lainsäädännön nojalla palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan f alakohdan mukaiseksi väliaikaisen toimihenkilön työsopimukseksi palvelussuhteen ehtojen soveltamisalaan kuuluviin toimihenkilöihin sovellettavia siirtymäsäännöksiä koskevassa palvelussuhteen ehtojen liitteessä olevan 6 artiklan mukaisesti.
- 9 [Oikaistu 22.1.2019 annetulla määräyksellä] Kantaja lähti 1.6.2015 Frontexin palveluksesta, ja hänet otettiin samana päivänä Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA) palvelukseen Corporate services -osaston päälliköksi palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan f alakohdan mukaisella työsopimuksella. Työsopimuksen 3 artiklassa määrättiin, että kantaja luokitellaan edelleen palkkaluokkaan AD 12 palkkatasolle 3 ja että hän säilyttää virkaikänsä 1.2.2012 mukaisessa palkkaluokassa ja 1.2.2014 mukaisella palkkatasolla. Työsopimuksen 4 artiklan mukaan sen voimassaoloajan päättymispäivä on sama kuin kantajan edellisessä Frontexin kanssa tekemässä työsopimuksessa määrätty päättymispäivä eli 31.1.2017. Työsopimus uusittiin 5 artiklansa mukaisesti virastojen toimihenkilöihin sovellettavien ehtojen, minkä johdosta kantaja on jatkanut työskentelyään EMSAssa tähän päivään saakka.
- 10 On lisäksi todettava, että palvelussuhteen ehtojen soveltamisalaan kuuluviin toimihenkilöihin sovellettavia siirtymäsäännöksiä koskevassa palvelussuhteen ehtojen liitteessä olevan 1 artiklan 1 kohdassa säädetään erityisesti, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevien 21 ja 22 artiklan edellä 5 ja 6 kohdassa mainittuja säännöksiä eli jatkuvuutta vuotuisen karttumaprosentin osalta (21 artikla) ja jatkuvuutta eläkeiän osalta (22 artikla) sovellettiin soveltuvin osin henkilöstöön, joka oli ”palveluksessa” 31.12.2013.

Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely

- 11 Kantaja teki 16.12.2015 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen komission henkilökohtaisten etuuksien hallinnointi- ja maksutoimiston (PMO) johtajalle saadakseen työsopimusten tekemiseen toimivaltaiselta viranomaiselta päätöksen, jossa vahvistetaan ennakolta tietyt hänen eläkeoikeuksiensa laskentaperusteet (jäljempänä 16.12.2015 tehty hakemus). Kantaja pyysi

pääasiallisesti sen vahvistamista, että vuoden 2014 uudistuksen voimaantulon jälkeen häneen edelleen sovelletaan EMSAn palvelukseen siirtymisestä huolimatta eläkeoikeuksien vuotuista karttumaprosenttia 1,9 ja ennen 1.1.2014 voimassa ollutta 63 vuoden eläkeikää.

- 12 Kyseinen 16.12.2015 tehty hakemus hylättiin ensin implisiittisesti 16.4.2016 ja tämä hylkäävä päätös vahvistettiin 29.4.2016 nimenomaisella hylkäävällä päätöksellä, joka sisältyi PMO:n Eläkkeet-yksikön päällikön muistioon (jäljempänä 29.4.2016 päivätty muistio tai riidanalainen päätös).
- 13 PMO:n Eläkkeet-yksikön päällikkö ilmoitti 29.4.2016 päivätyssä muistiossa kantajalle pääasiallisesti, että päätös, jonka tekemistä kantaja pyysi, voitiin hallinnollisesti tehdä ”vasta [hänen] työskentelyn[sä] päättyessä ja sen aseman perusteella, jossa [hän] on työskentelyn päättyessä”.
- 14 Tässä 29.4.2016 päivätyssä muistiossa täsmennettiin kuitenkin, että ”uusia henkilöstösääntöjen sääntöjä [sovellettiin], jos toimihenkilön urassa [oli] katkos”, että ”[t]yönantajan vaihtumista pidet[tiin] tällaisena katkoksenä”, että ”[tämä tarkoitti], että työskentelyjaksoon, joka [seurasi] EMSAn kanssa tehtyä työsopimusta, sovellet[tiin] [kyseisen] työsopimuksen alkamisajankohtana voimassa ol[leita] henkilöstösääntöjen sääntöjä”, ja että ”[t]ältä työskentelyjaksolta eläkeoikeudet määritetään 66 vuoden [eläke]iän ja 1,80 prosentin karttuman perusteella”.
- 15 Kyseisessä 29.4.2016 päivätyssä muistiossa tähdennettiin vielä myös, että kantaja ”säilytt[i] komission virkamiehen aseman[sa] perustuvat oikeu[tensa], sillä [hän ei ollut] luopunut tästä asemasta”.
- 16 Kantaja teki 18.7.2016 työsopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen 16.12.2015 tehtyyn hakemukseen annetusta vastauksesta. Työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen jätti 16.11.2016 tekemällään päätöksellä valituksen tutkimatta pääasiallisesti sillä perusteella, ettei 29.4.2016 päivätty muistio ollut päätös vaan pelkkää henkilöstösääntöjen nykyisiin sääntöihin perustuvaa tietoa.

Oikeudenkäynti ja asianosaisten ja väliintulijoiden vaatimukset

- 17 Kantaja nosti käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 27.2.2017 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 18 Kantaja pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä toimittamallaan erillisellä asiakirjalla unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan c alakohdan mukaisesti asian käsittelyn lykkäämistä odottaessa, että asian T-769/16, Picard v. komissio käsittelyn päättävä tuomio tulee lainvoimaiseksi. Kolmannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi komissiota kuultuaan pyynnön 5.4.2017 tekemällään päätöksellä.
- 19 Komissio esitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.3.2017 toimittamallaan asiakirjalla oikeudenkäyntiväitteen työjärjestyksen 130 artiklan 1 kohdan nojalla.
- 20 Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto (ACER), Frontex, vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaava eurooppalainen virasto (eu-LISA), EMSA, Euroopan pankkiviranomainen (EPV), Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA) ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto (EASO) pyysivät unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 15.6.2017 toimittamallaan asiakirjoilla saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajan vaatimuksia.
- 21 Varsinaisia asianosaisia kuultuaan kolmannen jaoston puheenjohtaja päätti työjärjestyksen 70 artiklan 2 kohdan mukaisesti 18.7.2017 tekemällään päätöksellä, että asian käsittelyä jatketaan.
- 22 Kantaja esitti 1.9.2017 huomautuksensa komission oikeudenkäyntiväitteestä (ks. edellä 19 kohta).

- 23 Unionin yleisen tuomioistuimen 5.10.2017 antamalla määräyksellä oikeudenkäyntiväite yhdistettiin pääasiaan.
- 24 Komissio toimitti vastinekirjelmän 20.11.2017. Kantaja ilmoitti 6.12.2017 päivätyllä kirjeellään, ettei hän aio toimittaa vastausta.
- 25 Kolmannen jaoston puheenjohtajan 13.12.2017 antamalla määräyksellä ACER, Frontex, eu-LISA, EMSA, EPV, ESMA ja EASO hyväksyttiin väliintulijoiksi tukemaan kantajan vaatimuksia.
- 26 Väliintulijat toimittivat väliintulokirjelmänsä 26. ja 27.1.2018. Kantaja ilmoitti kirjeitse 12.2.2018, ettei hän aio esittää niistä huomautuksia, ja komissio esitti huomautuksensa väliintulokirjelmistä 15.2.2018.
- 27 Kantaja esitti 26.2.2018 päivätyllä kirjeellä työjärjestyksen 106 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustellun pyynnön, että häntä kuultaisiin asianosaisten kuulemiseksi pidettävässä istunnossa. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi pyynnön ja aloitti asian käsittelyn suullisen vaiheen.
- 28 EPV ilmoitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 10.10.2018 toimitetulla kirjeellä unionin yleiselle tuomioistuimelle, ettei se osallistu istuntoon.
- 29 Unionin yleinen tuomioistuin kehotti prosessinjohtotoimella komissiota vastaamaan kirjalliseen kysymykseen. Komissio noudatti pyyntöä asetetussa määräajassa.
- 30 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 31 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- jättää kanteen tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat
 - toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 32 Väliintulijat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

- 33 Komissio väittää, että koska kantajalle vastaista tointa ei ole, kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

- 34 Komissio muistuttaa aluksi, ettei missään henkilöstösääntöjen säännöksessä nimenomaisesti aseteta kyseiselle toimielimelle velvollisuutta, että sen on sellaisen virkamiehen osalta, joka on sitä pyytänyt ennen tosiasiallista eläkkeelle siirtymistään, ennakolta vahvistettava tietyt hänen eläkeoikeuksiensa määrän laskentaperusteet. Komission mukaan on päinvastoin niin, ettei henkilöstösäännöissä mitenkään vahvisteta tällä alalla eräänlaista periaatetta, jonka mukaan eläkeoikeudet määritetään varmasti ennen eläkkeelle siirtymispäivää. Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 40 artiklassa säädetään siten, että virkamiehen eläke maksetaan, kun hän pääsee eläkkeelle.
- 35 Komissio väittää näin ollen ensinnäkin, ettei 29.4.2016 päivätty muistio ole käsiteltävässä asiassa päätös eli virkamiehelle vastainen toimi vaan pelkkää henkilöstösääntöjen sääntöihin perustuvaa tietoa.
- 36 Toiseksi komissio väittää, ettei hallintoviranomainen 16.12.2015 tehdyn hakemuksen tekoajankohtana tiennyt kaikkia kantajan tulevien eläkeoikeuksien laskentaperusteita, eikä sillä sitä paitsi ole niitä tiedossaan tälläkään hetkellä. Komission mukaan niiden tietojen perusteella, jotka koskevat kantajan palvelukseentulopäivää sekä sitä, minkä ikäinen kantaja oli vuoden 2014 uudistuksen tullessa voimaan, se pystyy enintään arvioimaan näiden eläkeoikeuksien määrän.
- 37 Komissio katsoo, että kantajaan sovellettava säännöstö, johon saattaa mahdollisesti sisältyä muita tällä välin hyväksyttäviä siirtymäsääntöjä, on lopullisesti varmuudella tiedossa vasta silloin, kun kantaja lähtee eläkkeelle, ja kantajan koko ura voidaan vasta tässä tilanteessa ottaa lopullisesti huomioon vanhuuseläkkeen määrän laskemiseksi.
- 38 Komission mukaan nykyinen eläkeoikeuksien vuotuinen karttumaprosentti voi mahdollisesti vielä vaihdella ajan myötä ja kantajalle voi myös kertyä eläkeoikeuksia, jotka eriytyvät hänen urakehityksensä mukaisesti, kuten esimerkiksi henkilöstösääntöjen 77 artiklan kolmannessa kohdassa säädetään tilapäisen muihin tehtäviin siirron osalta. Eläkeikää puolestaan arvioidaan viiden vuoden välein tehtävässä vakuutusmatemaattisessa arvioinnissa, jolla on henkilöstösääntöjen 83 a artiklan 3 kohdan mukaan tarkoitus nimenomaan varmistaa unionin eläkejärjestelmän tasapaino. Sitä, että tämä tekijä nousee ajan myötä, ei näin ollen voida sulkea pois ennen kantajan eläkkeelle siirtymistä.
- 39 Kolmanneksi komissio väittää, että vaikka tietyt kantajan eläkeoikeuksien laskentaperusteet olisivat jo olleet tiedossa, kun hakemus tehtiin 16.12.2015, kanne on kuitenkin jätettävä tutkimatta, koska eläkeoikeudet ovat ”muodostumassa”, joten niiden sisältö voidaan vahvistaa ”lopullisella” päätöksellä vasta, kun kantaja siirtyy eläkkeelle.
- 40 Komissio toteaa lopuksi, että tämä ratkaisu on 12.2.1992 annettussa tuomiossa Pfloeschner v. komissio (T-6/91, EU:T:1992:13, 26 ja 27 kohta) esitetyn ratkaisun mukainen.
- 41 Istunnossa komissio on lisäksi tähdentänyt tässä yhteydessä, että 1.2.1979 annettu tuomio Deshormes v. komissio (17/78, EU:C:1979:24, 10 kohta), jossa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että eläkeoikeuksien laskentaperusteen vahvistaminen ennakolta oli asianomaiselle vastainen toimi, liittyi erityiseen asiayhteyteen, joka ei ole käsiteltävässä asiassa merkityksellinen.
- 42 Kantaja, jota väliintulijat tukevat, katsoo sitä vastoin, että henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan mukaisesti 16.12.2015 tehtyyn hakemukseen annettu vastaus on hänelle vastainen toimi, koska vastauksessa jätetään henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tavoin tekemättä henkilöstösäännöissä edellytetty toimenpide. Kantaja katsoo myös, että 29.4.2016 päivätty muistio on hänelle vastainen toimi sisältönsä vuoksi, koska siinä evätään kyseisten siirtymäsääntöjen soveltaminen häneen.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 43 Aluksi on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ”henkilölle vastaisina toimina voidaan pitää vain toimia, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka vaikuttavat suoraan ja välittömästi niiden, joita asia koskee, oikeusasemaan muuttaen [myös] selvästi näiden oikeusasemaa” (ks. tuomio 13.10.2015, komissio v. Verile ja Gjergji, T-104/14 P, EU:T:2015:776, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 44 Tässä tapauksessa on kiistatonta, että siltä osin kuin on kyse 16.12.2015 tehdyn hakemuksen kohteesta, PMO:n Eläkkeet-yksikön päällikkö otti 29.4.2016 päivätyssä muistiossaan selvästi kantaa kantajan tulevien eläkeoikeuksien määrän laskentaperusteiden eli yhtäältä näiden oikeuksien vuotuisen karttumaprosentin ja toisaalta kantajan eläkeiän muuttumiseen. Komission mukaan näistä muutoksista päätettiin lisäksi kantajan työnantajan vaihtumisen vuoksi, sillä työnantaja oli vaihtunut vuoden 2014 uudistuksen voimaantulon jälkeen (ks. edellä 13 kohta). Komissio katsoo siis, että se, että PMO mukautti tiettyjä, kantajan eläkeoikeuksia laskettaessa huomioon otettavia tekijöitä, johtuu tästä työnantajan vaihtumisesta eli kantajan työsopimussuhteesta tapahtuneesta olennaisesta muutoksesta.
- 45 On kuitenkin todettava, että sisältönsä puolesta tällaisen kannanoton ei voida katsoa sisältävän pelkkiä tietoja eläkeoikeuksia ja niiden laskentatapaa koskevien henkilöstösäännösten säännösten ulottuvuudesta vuoden 2014 uudistuksen voimaantulon jälkeen.
- 46 PMO:n Eläkkeet-yksikön päällikkö nimittäin toteaa 29.4.2016 päivätyssä muistiossaan kantajalle, että sen johdosta, että kantaja teki EMSAn kanssa 1.6.2015 uuden työsopimuksen, nimenomaan tätä päivämäärää oli pidettävä ”palvelukseentulopäivänä” vuoden 2014 uudistuksen yhteydessä säädettyä siirtymäjärjestelyä sovellettaessa. Tästä seuraa käytännössä yhtäältä, että tämän muistion perusteella kantajan eläkeikä on sellaisenaan nyt 66 vuotta (63 vuoden sijasta), ja toisaalta, että hänen eläkeoikeuksiansa vuotuinen karttuma on samasta päivästä lukien muuttunut 1,9 prosentista 1,8 prosenttiin.
- 47 Kyseisessä 29.4.2016 päivätyssä muistiossa todetaan tältä osin myös, että vuoden 2014 uudistuksen yhteydessä käyttöön otetuissa siirtymäsäännöksissä tarkoitetun palvelukseentulopäivän vahvistaminen kantajan osalta ”merkitsee, että EMSAn kanssa tehdyn työsopimuksen tekemistä seuranneelta työskentelyajalta [eli 1.6.2015 lähtien] [kantajaan] sovellettavat henkilöstösääntöjen säännöt [ovat nimenomaan ne, jotka olivat voimassa sen] työsopimuksen alkamisajankohtana”, jonka kantaja teki EMSAn kanssa (ks. edellä 13 kohta).
- 48 Edellä mainitulla 29.4.2016 päivätyllä muistiolla on näin ollen oikeusvaikutuksia, jotka vaikuttavat kantajan hallinnolliseen tilanteeseen välittömästi ja lopullisesti sen vuoksi, että tällä päätöksellä komissio sulkee kantajan henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevilla 21 ja 22 artiklalla käyttöön otetun siirtymäjärjestelyn ulkopuolelle ja soveltaa häneen eläkeoikeuksien vuotuista karttumaprosenttia ja eläkeikää, sellaisina kuin näitä muutettiin vuoden 2014 uudistuksella. Tässä yhteydessä on lisäksi merkityksentöntä, että tällainen päätös voidaan panna täytäntöön vasta tulevaisuudessa ja että sen vaikutukset lykätään näin ollen myöhempään (ks. vastaavasti tuomio 1.2.1979, Deshormes v. komissio, 17/78, EU:C:1979:24, 10 kohta).
- 49 Kantajalle vastainen toimi on näin ollen nimenomaan 29.4.2016 päivätty muistio, jossa vahvistetaan kantajan palvelukseentulopäivä, eikä sen soveltaminen kantajan eläkeoikeuksien myöhempään laskentaan, kun ne maksetaan hänen siirtyessään lopullisesti eläkkeelle.
- 50 On lisäksi todettava, että – toisin kuin 12.2.1992 annetussa tuomiossa Pfloeschner v. komissio (T-6/91, EU:T:1992:13, 27 kohta) tarkastellussa tilanteessa – työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen, jonka käsiteltäväksi 16.12.2015 tehty hakemus oli saatettu, oli kantajan työsopimussuhteen muuttumisen johdosta velvollinen tekemään päätöksen, jossa todetaan, sovelletaanko asianomaiseen henkilöön henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevissa 21 ja 22 artiklassa

säädettyjä siirtymäsäännöksiä, koska kyseisellä työsopimusten tekemiseen toimivaltaisella viranomaisella oli käytettävissään kantajan hallinnollista tilannetta koskevat tosiseikat, jotka olivat varmoja ja muuttumattomia.

- 51 Tämän vuoksi on todettava, että kantajan palvelukseentulopäivä, jonka PMO on selvästi halunnut vahvistaa sen perusteella, miten se itse tulkitsee sovellettavia siirtymäsäännöksiä, ja seuraukset, joita tällaisella vahvistamisella on ollut suhteessa hallinnollisiin edellytyksiin, jotka ennen tätä päivämäärää koskivat kantajaa unionin eläkejärjestelmään kuuluvana, ovat omiaan vaikuttamaan kantajan oikeusasemaan välittömästi ja suoraan (ks. vastaavasti tuomio 1.2.1979, *Deshormes v. komissio*, 17/78, EU:C:1979:24, 10–17 kohta).
- 52 Tästä seuraa, että edellä 43 kohdassa lainatun oikeuskäytännön mukaisesti komission vastaus 16.12.2015 tehtyyn hakemukseen on henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu asianomaiselle vastainen toimi.
- 53 Komission oikeudenkäyntiväite on näin ollen hylättävä.

Asiakysymys

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

- 54 Kantaja, jota väliintulijat tukevat, väittää pääasiallisesti, että komission kannalla, jonka mukaan häneen ei työnantajansa vaihtumisen vuoksi sovelleta henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevissa 21 ja 22 artiklassa säädetyissä siirtymäsäännöksissä vahvistettuja arviointiperusteita, jotka koskevat eläkeoikeuksien kertymistä ja lakisääteistä eläkeikää, ei siten pelkästään rikota näitä säännöksiä vaan myös loukataan virastojen toimihenkilöiden työskentelyn ja uran jatkuvuuden periaatetta sekä oikeusvarmuuden, taannehtivuuskiellon ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita. Kantajan mukaan tällainen kanta on myös hänen EMSAn kanssa tekemänsä työsopimuksen ehtojen vastainen ja väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseen ottamista koskevien EMSAn 25.3.2015 antamien yleisten täytäntöönpanosääntöjen vastainen.
- 55 Kantajan mukaan unionin lainsäätäjä on lisäksi luonut uuden virastojen väliaikaisten toimihenkilöiden ryhmän, joka kuuluu palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan f alakohdan alaisuuteen, nimenomaan täyttääkseen olemassa olevien unionin eri virastojen erityistarpeet, jotta erityisesti taattaisiin työpaikkojen houkuttelevuus niin sanotuilla ”virastojen yhteisillä” avointen työpaikkojen markkinoilla ja edistettäisiin siten asianomaisten liikkuvuutta ja samaan aikaan taattaisiin näille toimihenkilöille työskentelyn ja uran jatkuvuus liikkuvuuden yhteydessä.
- 56 Kantaja ja väliintulijat ovat lopuksi tähdentäneet istunnossa, että unionin palveluksessa olevat virkamiehet, väliaikaiset toimihenkilöt ja sopimussuhteiset toimihenkilöt kuuluivat kaikki samaan yhdenmukaiseen unionin eläkejärjestelmään. Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevien siirtymäsäännösten soveltamisala on määritelty selvästi. Se kattaa henkilöt, jotka ovat kuuluneet tähän järjestelmään ja maksaneet siihen maksuja ennen 1.1.2014. Toimielimen, elimen tai viraston vaihtumisella ei näin ollen ole mitään vaikutusta eläkejärjestelmään kuulumiseen.
- 57 Komissio kiistää näiden väitteiden paikkansapitävyyden. Vaikka se myöntää, että palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan f alakohdalla on luotu uusi väliaikaisten toimihenkilöiden ryhmä erityisesti virastojen välisen liikkuvuuden edistämiseksi, virastojen toimihenkilöt eivät kuitenkaan muodosta itsenäistä väliaikaisten toimihenkilöiden ryhmää. Näihin toimihenkilöihin päinvastoin sovelletaan – kuten kaikkiin unionin toimihenkilöihin kaikki ryhmät mukaan lukien – palvelussuhteen ehtojen sovellettavia yleisiä säännöksiä ilman erityisiä poikkeuksia. Oikeuden nykytilassa uran jatkuvuuden

- periaatetta on näin ollen rajoitettu eläkeoikeuksien osalta, eikä se automaattisesti ulotu eläkkeen saamisen edellytyksiin ja eläkkeen laskemiseen. Tällainen laajennus ei missään tapauksessa voi olla implisiittinen.
- 58 Komissio toteaa, että hallintomenojen pienentämistä koskevan tavoitteen, johon unionin lainsäätävä aivan erityisesti pyrkii, noudattamiseksi vuoden 2004 uudistuksella ei ole poistettu kaikkia ”virastojen yhteisten markkinoiden” esteitä. Asetuksessa N:o 1023/2013 ei siis ole nimenomaista säännöstä, jossa säädettäisiin virastojen toimihenkilöiden uran jatkuvuutta koskevasta periaatteesta eläkeoikeuksien laskemisen osalta.
- 59 Komissio väittää näin ollen, ettei se itse eivätkä virastot ja asianomaiset toimihenkilöt voineet työsopimuksella tai hallintoteitse sivuuttaa vuoden 2014 uudistuksen tavoitteita tukeutumalla palvelussuhteen ehtojen liitteessä olevan 1 artiklan sekä henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevien 21 ja 22 artiklan teleologiseen tulkintaan. Todellisuudessa tällaisesta tulkinnasta seuraisi, että unionin lainsäätäjän haluamat talousarviosäästöt pienentyisivät tai osittain kumoutuisivat, koska se viivästyttäisi henkilöstösääntöjen 77 artiklan uusien säännösten soveltamista.
- 60 Komissio on istunnossa väittänyt, ettei henkilöstösäännöissä myöskään säädetä eläkeoikeuksia koskevasta jatkuvuusperiaatteesta. Asetuksen N:o 1023/2013 johdanto-osan 29 perustelukappaleessa viitataan yleisluonteisesti siihen, että uusia sääntöjä sovelletaan vähitellen siirtymäjärjestelyjen avulla. Siltä osin kuin on kyse eläkeoikeuksista, henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevat 21 ja 22 artikla, joissa otetaan käyttöön ”palvelukseentuloa” koskeva arviointiperuste, ovat tässä yhteydessä sitä paitsi täsmällisiä ja aukottomia.
- 61 Komissio toteaa lisäksi, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevat 21 ja 22 artikla ovat samalla sekä siirtymätoimenpiteitä että taloudellisia toimenpiteitä, minkä vuoksi niitä on tulkittava suppeasti, koska ne ovat poikkeus henkilöstösääntöjen 77 artiklan välittömän soveltamisen periaatteesta, ja koska niillä säännellään taloudellisen edun myöntämistä.
- 62 Komissio on tästä näkökulmasta todennut istunnossa myös, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII oleva 28 artikla, jossa säädetään, että toimihenkilölle, jonka työsopimus oli alkanut ennen 1.1.2014, kertyneiden eläkeoikeuksien vakuutusmatemaattinen tarkistus tehdään, kun hänet nimitetään virkamieheksi mainitun ajankohdan jälkeen, osoittaa, että jollei tämän artiklan kaltaisia erityissäännöksiä ole, on sovellettava yleisesti siirtymäsäännöksiä.
- 63 Kantajan nimenomaisen tilanteen osalta komissio katsoo kuitenkin ensinnäkin, että sen SEUT 335 artiklassa vahvistetun periaatteen mukaan, että unionin toimielimet ovat hallinnollisesti riippumattomia erityisesti henkilöstöhallinnossaan, kantajaa ei voida pitää unionin työntekijänä vaan vasta 16.12.2015 tehdystä hakemuksesta lukien EMSAn toimihenkilönä (tuomio 21.1.2014, Van Asbroeck v. parlamentti, F-102/12, EU:F:2014:4, 29 kohta). Koska unionin virastot ovat oikeussubjekteja, niiden toimihenkilöiden työnantajana ei toisin sanoen voi samaan aikaan olla sekä virasto että unioni.
- 64 Komissio katsoo tämän johdosta, että kun otetaan huomioon käsiteltävään asiaan sovellettavat oikeussäännöt, kantajan päätöksestä johtuva työnantajan vaihtuminen on väistämättä aineellisesti katkaissut hänen aikaisemman työsuhteensa ja siten hänen uransa jatkuvuuden. Palvelussuhteen ehtojen 55 artikla, jonka mukaan asianomainen toimihenkilö voi säilyttää luokittelunsa palkkaluokkaan ja palkkatasolle sekä ikälisänsä näissä, eroaa tältä osin henkilöstösääntöjen 32 artiklan 3 kohdasta, jossa säädetään ikälisien säilymisestä, kun on kyse väliaikaisesta toimihenkilöstä, joka nimitetään saman toimielimen virkamieheksi ja ”jonka osalta tietty uran jatkuvuus on loogista ja luonnollista”.
- 65 Komission mukaan palvelussuhteen ehtojen 55 artiklassa tunnustettu rajoitettu uran jatkuvuuden periaate on pelkkä poikkeus yleissäännöstä, jonka mukaan uran jatkuvuus ei koske toimielintä tai virastoa vaihtavia väliaikaisia toimihenkilöitä.

- 66 Komissio katsoo toiseksi, että oikeuskäytännössä vahvistetaan, ettei ”palveluksen jatkuvuuden periaatetta” ole väliaikaisten toimihenkilöiden osalta, sillä tämä periaate on pääsääntöisesti olemassa vain virkamiesten osalta sen henkilöstösääntöihin perustuvan suhteen perusteella, jonka nimittämiskirja luo virkamiehille. Henkilöstösääntöjen 8 artiklassa nimittäin todetaan nimenomaisesti, että toiseen toimielimeen siirretyn virkamiehen ”katsotaan palvelleen unioniin liittyvän uransa jälkimmäisessä toimielimessä”.
- 67 Komissio katsoo siten, etteivät unionin tuomioistuimet tunnustaneet 16.9.2015 annetussa tuomiossa EMA v. Drakeford (T-231/14 P, EU:T:2015:639) suinkaan väliaikaisten toimihenkilöiden osalta uran jatkuvuutta työnantajan vaihtuessa vaan ne pelkäävät totesivat saman viraston kanssa tehtyjen useiden peräkkäisten täysin samanlaisten työsopimusten jatkuvuuden palvelussuhteen ehtojen 8 artiklan perusteella, sillä tämän säännöksen tarkoituksena on nimenomaan estää määräaikaisten työsopimusten väärinkäyttö. Komissio toteaa, että 29.4.2015 annetusta tuomiosta Todorova Androva v. neuvosto (F-78/12, EU:F:2015:37, 51 ja 53 kohta) ilmenee sitä paitsi, että jos unionin lainsäätävä ei ole säätänyt siitä nimenomaisesti, toimihenkilön, josta on tullut virkamies, uraan ei liity mitään hallinnollista jatkuvuutta. Sen sijaan 1.4.2008 annetussa tuomiossa Maruko (C-267/06, EU:C:2008:179) pelkäävät vahvistetaan, ettei uusi sääntö vaikuta työsopimuksen perusteella lopullisesti saavutettuihin oikeuksiin ja että näin ollen noudatetaan palkan ja eläkkeen välisen suhteen periaatetta. Komissio toteaa vielä, että 5.12.2012 annettu tuomio Grazyte v. komissio (F-76/11, EU:F:2012:173) vahvistaa, ettei ennen vuoden 2014 uudistusta ollut olemassa viraston toiseen virastoon siirtämien toimihenkilöiden suojaa, ja osoittaa, etteivät virastojen toimihenkilöitä koskevat erityissäännökset riitä luomaan todellista ”aineellista jatkuvuutta” eri virastojen kanssa tehtyjen työsopimusten välille.
- 68 Näistä samoista syistä komissio väittää lopuksi, että eläkeoikeuksien vuotuista karttumaprosenttia ja eläkeikää koskevien uusien sääntöjen soveltamisella ei loukata oikeuksia, jotka kantaja oli saavuttanut, ennen kuin EMSA otti hänet palvelukseensa, eikä myöskään oikeusvarmuuden ja taannehtivuuskiellon periaatteita (tuomio 19.7.2016, Stips v. komissio, F-131/15, EU:F:2016:154, 41 kohta). Koska kantajan Frontexissa hoitaman toimen ja EMSAssa hoitaman toimen välillä ei ole aineellista jatkuvuutta, kantajaa ei myöskään millään tavalla syrjitä suhteessa hänen työtovereihinsa, jotka eivät siirtyneet virastosta toiseen.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 69 On todettava, että kantaja, joka nimitettiin komission virkamieheksi 16.4.2006, asetettiin henkilökohtaisista syistä myönnetylle virkavapaalle 1.6.2012. Viimeksi mainittuna päivänä Frontex otti hänet palvelukseensa väliaikaiseksi toimihenkilöksi, minkä jälkeen hän teki EMSAn kanssa työsopimuksen vuonna 2015 eli sen jälkeen, kun vuoden 2014 uudistusta oli 1.1.2014 alettu soveltaa (ks. edellä 9 kohta).
- 70 Ennen kuin ryhdytään tarkastelemaan asianosaisten lausumia, on lisäksi syytä palauttaa mieleen henkilöstösääntöjen 77 artiklan uusien säännösten ajallinen ja henkilöllinen soveltamisala erityisesti henkilöstösääntöjen liitteessä XIII säädettyjen siirtymäaikaa koskevien oikeussääntöjen valossa.

– Henkilöstösääntöjen 77 artiklan uusien säännösten, jotka otettiin käyttöön vuoden 2014 uudistuksella, ajallinen ja henkilöllinen soveltamisala

- 71 Ajallisesta soveltamisesta on aluksi todettava, että kaikkia lainsäädännön muutoksia sovelletaan lähtökohtaisesti kumotun lainsäädännön voimassa ollessa syntyneiden tilanteiden tuleviin vaikutuksiin, jollei lainsäätävä ole säätänyt tästä nimenomaista poikkeusta. Toisin on vain tilanteissa, jotka ovat syntyneet ja lopullisesti toteutuneet aikaisemman lainsäädännön voimassa ollessa, sillä tämä on saanut aikaan saavutettuja oikeuksia (tuomio 13.10.2015, komissio v. Verile ja Gjergji, T-104/14 P, EU:T:2015:776, 152 kohta).

- 72 Siltä osin kuin on kyse ensinnäkin henkilöstösääntöjen uuden 77 artiklan ajallisesta soveltamisalasta, on näin ollen todettava, että toisin kuin kantaja väittää (ks. edellä 54 kohta), tämän artiklan välitön soveltaminen ei voi olla oikeusvarmuuden ja taannehtivuuden kiellon periaatteiden vastaista.
- 73 Henkilöstösääntöjen uusi 77 artikla ei nimittäin vaikuta sen enempää ennen 1.1.2014 eli ennen artiklan voimaantuloa suoritetun palvelun perusteella 1,9 prosentin suuruisina saavutettuihin eläkeoikeuksiin kuin niiden virkamiesten ja toimihenkilöiden oikeuksiin, jotka ovat pyytäneet päästä eläkkeelle lainmukaisessa 63 vuoden iässä ja joiden eläke vahvistettiin ennen 1.1.2014 (henkilöstösääntöjen liitteessä XIII oleva 24 a artikla). Unionin lainsäätäjän vuoden 2014 uudistuksen yhteydessä käyttöön ottamien uusien sääntöjen soveltamisalaan voivat nimittäin kuulua vain tilanteet, jotka eivät uudistuksen voimaan tullessa olleet vielä lopullisesti muodostuneet, eli eläkeoikeudet, jotka vastaavat uusien sääntöjen alaisuudessa suoritettua palvelua, sekä 1.1.2014 jälkeen tapahtuneet eläkkeelle siirtymiset, siltä osin kuin on kyse virkamiehistä ja toimihenkilöistä, joihin ei sovelleta siirtymäjärjestelyä.
- 74 Siltä osin kuin on toiseksi kyse henkilöstösääntöjen uuden 77 artiklan henkilöllisestä soveltamisalasta, on todettava, että unionin lainsäätaja vahvisti vuoden 2014 uudistuksen yhteydessä ”siirtymäjärjestelyt, jotta uusia sääntöjä ja toimenpiteitä voidaan ryhtyä soveltamaan vähitellen, samalla kun otetaan [kuitenkin] huomioon ennen näiden henkilöstösääntöjen muutosten voimaantuloa palvelukseen otetun henkilöstön saavutetut edut ja oikeutetut odotukset”, kuten asetuksen N:o 1023/2013 johdanto-osan 29 perustelukappaleessa todetaan.
- 75 Koska tässä asiassa on kyse eläkeoikeuksien laskentaa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, on todettava, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevissa 21 artiklassa ja 22 artiklan 1 kohdassa, joita palvelussuhteen ehtojen liitteessä olevan 1 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan käsiteltävään asiaan soveltuvin osin, täsmennetään, että virkamiehellä, joka tuli palvelukseen 1.5.2004 ja 31.12.2013 välisenä aikana, on oikeus eläkeoikeuksien vuotuisen karttumiseen 1,9 prosentin mukaan ja että jos hän kantajan tavoin on 1.5.2014 vähintään 45-vuotias, hänen lakisääteinen eläkeikänsä on edelleen 63 vuotta.

– *Palvelukseentulon käsite*

- 76 Tästä seikasta on aluksi todettava, ettei sen enempää henkilöstösäännöissä kuin palvelussuhteen ehdoissa määritellä edellä 74 ja 73 kohdassa mainituissa siirtymäsäännöksissä mainittua palvelukseentulon käsitettä nimenomaisesti, minkä komissio on sitä paitsi myös vahvistanut istunnossa.
- 77 Tähän asiaan sovellettavassa lainsäädännössä on kuitenkin sellaisia riittävän selviä ja täsmällisiä viitteitä ja jopa arviointiperusteita, joiden perusteella palvelukseentulon käsitteen sisältö pystytään määrittelemään tulkitsemalla tätä lainsäädäntöä systemaattisesti. Erityisesti palvelussuhteen ehtojen liitteessä olevan 1 artiklan 1 kohdasta, jossa muun henkilöstön osalta viitataan henkilöstösääntöjen liitteessä XIII säädettyjen sääntöjen soveltamiseen soveltuvin osin, ilmenee, että unionin koko henkilöstöön sovelletaan näitä siirtymäsääntöjä samoin edellytyksin erottelematta heitä työsuhteen luonteen perusteella eli sen perusteella, perustuuko työsuhde henkilöstösääntöihin vai työ sopimukseen.
- 78 Koska unionin lainsäätaja on siten nimenomaisesti ottanut käyttöön unionin virkamiesten ja muun henkilöstön osalta yhdenmukaisen siirtymäjärjestelyn, palvelukseentulon käsitteen tulkinnan on perustuttava samoihin periaatteisiin kuin työsuhde siitä riippumatta, perustuuko se henkilöstösääntöihin vai työ sopimukseen, tämän kuitenkin rajoittamatta henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen niiden sääntöjen huomioon ottamista, joissa määritellään kutakin henkilöstöryhmää koskeva oma järjestely.

- 79 Oikeuskäytännön mukaan palvelukseentulon käsitettä tulkittaessa on tarkemmin sanottuna otettava huomioon paitsi sanamuoto, jolla se on ilmaistu, myös tavoitteet, joihin henkilöstösäännöillä ja palvelussuhteen eidoilla pyritään, sekä niillä käyttöön otettu järjestelmä, jonka osa tämä käsite on (ks. vastaavasti tuomio 29.4.2015, Todorova Androva v. neuvosto, F-78/12, EU:F:2015:37, 49 kohta).
- 80 Tästä seuraa, että merkityksellisten siirtymäsäännösten suppea tulkinta, jonka välttämättömyyteen komissio on edellä vedonnut aiheellisesti (ks. edellä 61 kohta) sen vuoksi, että ne ovat poikkeus (tuomio 17.1.2013, komissio v. Espanja, C-360/11, EU:C:2013:17, 18 kohta), ja niiden talousarviovaikutusten vuoksi (tuomio 30.6.2005, Olesen v. komissio, T-190/03, EU:T:2005:264, 48 kohta), ei saa kuitenkaan olla ristiriidassa niiden tavoitteiden kanssa, joihin unionin lainsäätävä pyrkii, eikä henkilöstösäännöillä ja palvelussuhteen eidoilla käyttöön otetun järjestelmän kanssa.
- 81 Käsiteltävässä asiassa kyseessä olevat siirtymäsäännökset koskevat unionin eläkejärjestelmän erityisalaa.
- 82 Unionin eläkejärjestelmä, sellaisena kuin siitä säädetään henkilöstösääntöjen V osastossa olevan 3 luvun merkityksellisissä säännöksissä sekä henkilöstösääntöjen liitteessä VIII, on kuitenkin yhteinen unionin virkamiehille, väliaikaisille toimihenkilöille ja sopimussuhteisille toimihenkilöille siitä riippumatta, perustuuko työsuhte henkilöstösääntöihin vai työsopimukseen.
- 83 [Oikaistu 22.1.2019 annetulla määräyksellä] Erityisesti henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 2 artiklassa, joka koskee "[e]läkejärjestelmää koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä", säädetään, että "[v]anhuseläke lasketaan virkamiehen palvelusvuosien kokonaismäärän perusteella". Tässä liitteessä olevassa seuraavassa 3 artiklassa täsmennetään tässä yhteydessä lisäksi, että edellyttäen, että asianomainen on maksanut unionin eläkejärjestelmään säädetyt eläkemaksut palvelusajaltaan, palvelusvuosia laskettaessa otetaan huomioon "palvelusaika virkamiehenä jossakin toimielimessä" sekä "kertynyt palvelusaika muihin toimihenkilöihin sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaisessa asemassa".
- 84 Komissio on unionin yleisen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen vastatessaan lisäksi vahvistanut, että tässä tapauksessa kantaja oli maksanut palvelukseentulostaan lähtien keskeytyksettä eläkemaksuja unionin eläkejärjestelmään ensin virkamiehenä ja sen jälkeen Frontexin vuonna 2012 palvelukseen ottamana väliaikaisena toimihenkilönä ja viimeksi EMSAn 2015 palvelukseen ottamana väliaikaisena toimihenkilönä.
- 85 Tästä seuraa, että sen henkilöstösääntöihin perustuvan, edelleen voimassa olevan työsuhteen johdosta, joka kantajalla on komissioon, ja tämän seurauksena sen johdosta, että kantaja on edelleen kuulunut unionin eläkejärjestelmään myös henkilökohtaisista syistä myönnetyn virkavapaan aikana, sitä, että kantaja ensin otettiin vuonna 2012 Frontexin palvelukseen väliaikaiseksi toimihenkilöksi ja sen jälkeen vuonna 2015 EMSAn palvelukseen väliaikaiseksi toimihenkilöksi, ei voida pitää uutena palvelukseentulona, siltä osin kuin on kyse kantajan kuulumisesta kyseiseen eläkejärjestelmään, tämän tietenkään vaikuttamatta mahdollisiin maksujen määrien vaihteluihin, jotka liittyvät hänen peruspalkkansa muuttumiseen esimerkiksi sen johdosta, että hänen hallinnollinen asemansa muuttui henkilökohtaisista syistä myönnetyllä virkavapaalla olevaksi virkamieheksi tai väliaikaiseksi toimihenkilöksi, jonka palkkaluokka on korkeampi kuin se, joka hänellä oli henkilökohtaisista syistä myönnetyllä virkavapaalla olevana virkamiehenä.
- 86 Komissio nimittäin täsmensi edellä 84 kohdassa mainitussa vastauksessaan tässä yhteydessä myös, että palvelussuhteen ehtojen 41 artiklan mukaan unionin eläkejärjestelmään maksettavan eläkemaksun prosentti (joka on prosenttiosuus peruspalkasta) "on sama siitä riippumatta, onko työntekijä virkamies vai väliaikainen toimihenkilö". Kantajan nimenomaisessa tapauksessa on näin ollen todettava, että vaikka – kuten komissio on tuonut esiin – "[kantajan] peruspalkka on vaihdellut merkittävästi, koska hän oli palkkaluokan AD 8 palkkatason 1 virkamies, kun hän otti henkilökohtaisista syistä myönnettyä virkavapaata työskennelläkseen Frontexin palveluksessa palkkaluokan AD 12 palkkatason 2

- väliaikaisena toimihenkilönä[, minkä jälkeen] EMSA otti hänet palvelukseensa palkkaluokkaan AD 12 palkkatasolle 3”, hän ei kuitenkaan missään vaiheessa lakannut kuulumasta kyseiseen eläkejärjestelmään ja maksamasta siihen maksuja juuri näiden erisuuruisten peruspalkkojen mukaisesti.
- 87 Näin ollen kantaja on huolimatta henkilökohtaisista syistä myönnetystä virkavapaastaan ja siitä, että hän myöhemmin työskenteli ensin Frontexin palveluksessa tästä henkilökohtaisista syistä myönnetystä virkavapaasta lähtien ja sen jälkeen EMSAn palveluksessa, hallinnollisesti ja erityisesti unionin eläkejärjestelmään kuulumisen osalta edelleen komission virkamies, ja hän tuli tämän toimielimen ”palvelukseen” vuonna 2006, minkä johdosta hänestä tuli unionin virkamies. Henkilöstösääntöjen 1 a artiklassa nimittäin säädetään, että ”[n]äissä henkilöstösäännöissä tarkoitetaan ’unionin virkamiehellä’ henkilöä, joka on nimitetty näissä henkilöstösäännöissä säädetyllä tavalla vakinaisen viran haltijaksi yhteen unionin toimielimistä kyseisen toimielimen nimittävän viranomaisen laatiman asiakirjan nojalla”.
- 88 On lisäksi todettava, että henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen yleisissä puitteissa henkilön tulo unionin palvelukseen tapahtuu väistämättä päivänä, jona hän nimittämiskirjan perusteella, jos hän on kantajan tavoin virkamies (ks. edellä lainattu 1 a artikla), alkaa hoitaa hänelle osoitettuja tehtäviä, ja näin on siihen saakka, että toteutetaan vastaava tai vastakkainen hallintotoimi, joka johtaa siihen, mitä henkilöstösäännöissä itsessään eli III osastossa olevassa 4 luvussa luonnehditaan ”tehtävien lopulliseksi päättymiseksi”.
- 89 Virkamiesten osalta tällaista tehtävien lopullista päättymistä tarkoittavat esimerkiksi irtisanoutumisilmoitus (henkilöstösääntöjen 48 artikla), eläkkeelle siirtäminen (henkilöstösääntöjen 50 artikla), epäpätevyyden vuoksi tapahtuva irtisanominen (henkilöstösääntöjen 51 artikla), eläkkeelle siirtämistä koskeva päätös (henkilöstösääntöjen 52 artikla) ja kuolema (henkilöstösääntöjen 47 artikla). Henkilökohtaisista syistä myönnetty virkavapaus ei sitä vastoin ole sellainen hallinnollinen asema, joka johtaa ”tehtävien lopulliseen päättymiseen”.
- 90 Näin ollen on todettava, että vaikka oletettaisiin, että kantaja on samalla, kun hän on henkilökohtaisista syistä myönnetylle virkavapaalle siirtämisen jälkeen edelleen komission vakinainen virkamies, ”tullut palvelukseen” uudelleen sen johdosta, että hänet otettiin EMSAn palvelukseen 1.6.2015, jolloin vuoden 2014 uudistus oli jo voimassa, tämän uuden ”palvelukseentulon” vaikutusta voidaan arvioida vain suhteessa puitteisiin ja tavoitteisiin, jotka ovat ominaisia eläkeoikeuksien karttumaproosentin (1,8 prosenttia) ja eläkeiän (66 vuotta) määrittämistä koskeville uusille säännöksille, sillä tavoitteena on, että ”[eläkeoikeuksia koskevia] uusia sääntöjä ja toimenpiteitä [sovelletaan] – –, samalla kun [kuitenkin] otetaan huomioon ennen [vuoden 2014 uudistuksen] voimaantuloa palvelukseen otetun henkilöstön saavutetut edut ja oikeutetut odotukset”.
- 91 On siten todettava, että vaikka tavoitteena, johon kyseisillä siirtymäsäännöillä pyritään, on varmasti ollut myös unionin hallintomenoihin liittyvien talousarviokustannuksien hillitseminen, näillä säännöillä ei kuitenkaan saa loukata ennen vuoden 2014 uudistuksen voimaantuloa ”palvelukseen otetun” henkilöstön kaikkien ryhmien saavutettuja etuja ja oikeutettuja odotuksia (ks. edellä 74 kohta).
- 92 Tältä kannalta on siis todettava, että kantaja on sen jälkeen, kun hänet vuonna 2006 nimitettiin komission virkamieheksi, ollut keskeytyksettä unionin palveluksessa ja hän on koko sen ajan, jonka hän on ollut palvelussuhteessa unioniin, ja siitä huolimatta, että hän on henkilökohtaisista syistä myönnetyllä virkavapaalla olevan virkamiehen asemassa, ehdottomasti säilyttänyt henkilöstösääntöjen 83 artiklassa säädetyt jäsenyytensä unionin eläkejärjestelmässä ja maksanut maksuja tähän eläkejärjestelmään niiden maksujen perusteella, jotka vähennettiin kuukausipalkoista, joihin hänellä oli oikeus ensin komission virkamiehenä ja sen jälkeen jatkuvuuden katkeamatta unionin toimihenkilönä, siitä lähtien kun hänet otettiin ensin Frontexin palvelukseen 1.2.2012 ja sitten EMSAn palvelukseen 1.6.2015.

- 93 [Oikaistu 22.1.2019 annetulla määräyksellä] Tässä tilanteessa on näin ollen todettava, että kyseessä olevien siirtymätoimenpiteiden soveltamiseksi on katsottava, että kantaja ”tuli” unionin ”palvelukseen” 1.5.2004 ja 31.12.2013 välisenä aikana ja että koska hän on viimeksi mainitun päivämäärän jälkeen edelleen palveluksessa, hänellä on oikeus siihen, että häneen sovelletaan mainituissa siirtymäsäännöksissä vahvistettuja ehtoja, jotka koskevat yhtäältä 1,9 prosentin suuruista eläkeoikeuksien karttumaa ja toisaalta 63 vuoden eläkeikää.
- 94 Edellä esitetyn perusteella on hyväksyttävä henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevien 21 ja 22 artiklan rikkomista koskevat kanneperusteet ja kumottava riidanalainen päätös ilman, että on tarpeen tutkia muita kanneperusteita.

Oikeudenkäyntikulut

- 95 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 96 Koska komissio on hävinnyt asian, se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut kantajan vaatimusten mukaisesti.
- 97 Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan, kun se luetaan yhdessä työjärjestyksen 1 artiklan 2 kohdan f alakohdan kanssa, mukaan unionin elimet ja laitokset, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Väliintulijat vastaavat siis omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Euroopan komission 16.4.2016 tekemä päätös, joka on vahvistettu henkilökohtaisten etuuksien hallinnointi- ja maksutoimiston (PMO) 29.4.2016 päivätyllä muistiolla, kumotaan.
- 2) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Isabel Tornén oikeudenkäyntikulut.
- 3) Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto (ACER), Euroopan raja- ja merivartiovirasto (Frontex), vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaava eurooppalainen virasto (eu-LISA), Euroopan meriturvallisuusvirasto (EMSA), Euroopan pankkiviranomainen (EPV), Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA) ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto (EASO) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Frimodt Nielsen

Forrester

Perillo

Julistettiin Luxemburgissa 14. päivänä joulukuuta 2018.

kirjaaja
E. Coulon

puheenjohtaja
S. Gervasoni